

Maandag 23 juli

'... braadde het vlees op het hout van hun [van de ossen] juk...' (1 Kon. 19:21)(NBV).

Alle schepen achter je verbranden.

Elisa's bediening begint met dit schriftgedeelte: 'Elisa... slachtte zijn ossen, braadde het vlees op het hout van hun juk en bood het zijn knechten aan. Daarna ging hij met Elia mee als zijn dienaar.' Hij kon niet terugkeren naar zijn oude manier van leven omdat hij de tijdmachine om hem terug te brengen had vernietigd. Het was het einde van Elisa, de boer, en het begin van Elisa, de profeet. Het maakt niet uit wat je van plan bent: afvallen, naar de universiteit gaan, een boek schrijven, een bedrijf of bediening beginnen of uit de schulden raken. De eerste stap is altijd de langste en de moeilijkste. Je kunt niet alleen maar een stap vooruit zetten richting toekomst; je moet ook de mogelijkheid elimineren om terug te gaan naar het verleden. Want zo streef je doelen na. Zo reken je af met verslavingen. Zo verzoen je relaties. Om een nieuw hoofdstuk te beginnen, moet je een oud hoofdstuk afsluiten. Elisa hoefde zijn ploeggereedschap niet te verbranden om Elia te volgen, maar dat hij het deed, zei wel iets. Het was in wezen een geloofsverklaring. Er was geen weg terug. Negen van de tien keer is falen een beroep doen op Plan B wanneer Plan A te riskant, te duur of te moeilijk wordt. Dat is waarom de meeste mensen hun Plan B aanhouden. Ze hebben hun schepen niet achter zich verbrand. Plan A mensen hebben geen Plan B. Het is Plan A of barsten. Ze zouden nog liever instorten en opbranden bij hun jacht op hun door God bepaalde dromen dan slagen in iets anders. Het woord van vandaag voor jou is: verbrand alle schepen achter je en ga verder.

Dinsdag 24 juli

'Ga niet naar Betel, kom niet in Gilgal, trek niet naar Berseba... zoek de Heer en leef' (Am. 5:5-6)(NBV).

Ga door.

Betel is de plaats waar Jakob zijn levensveranderende droom had en een gelofte aan God deed. Gilgal is de plaats waar de Israëlieten hun kamp opsloegen nadat God op miraculeuze wijze een doorgang in de rivier de Jordaan had gemaakt en zij voor het eerst het beloofde land binnenstapten. Berseba is de plaats waar Isaak een put groef en een altaar bouwde. Al deze drie plaatsen hadden een speciale betekenis: het waren heilige oriëntatiepunten op de geestelijke reis van Israël. Dus waarom zou God hun dan vertellen dat ze hem daar niet moesten zoeken? Het antwoord is simpel: je zult God niet in het verleden vinden. Zijn naam is niet De Grote Ik Was, maar De Grote Ik Ben. De psalmist zei: 'God is voor ons een veilige schuilplaats, een betrouwbare ('altijd aanwezige' zoals in een Engelse vertaling staat) hulp in de nood' (Ps. 46:2). Wanneer we te strak vasthouden aan wat God het laatst gedaan heeft, missen we vaak wat God verder nog voor ons wil doen. Hij is nu, hier, aan het werk, op dit moment. Hij doet altijd iets nieuws. Dus, prima, bouw altaren en markeer heilige momenten voor het verleden, maar het doel van altaren is om ons te herinneren aan Gods trouw in het verleden, zodat we geloof kunnen hebben om hem te geloven voor de toekomst. Wanneer we onze verbeeldingskracht niet meer gebruiken en alleen maar op herinneringen teren, gaan we dood. Volledig leven is volledig aanwezig zijn. Het vraagt erom dat we het verleden in het verleden laten. Dat is de reden waarom Paulus schreef: 'Ik vergeet wat achter me ligt en richt mij op wat voor me ligt. Ik ga recht op mijn doel af: de hemelse prijs waartoe God mij door Christus Jezus roept' (Fil. 3:13-14). Dus het woord van vandaag voor jou is: ga door, recht op je doel af!

Het Woord voor Vandaag – week 30

Woensdag 25 juli

'Let goed op wat ik doe... jullie moeten precies hetzelfde doen als ik' (Recht. 7:17)(NBV).

Innerlijke overtuiging en geloofwaardigheid (1).

Aan de vooravond van zijn spectaculaire overwinning op de Midianieten zei Gideon tegen zijn leger van driehonderd man: 'Let goed op wat ik doe... jullie moeten precies hetzelfde doen als ik.' Wat zou er gebeuren als jij dat zou zeggen tegen de mensen die jou kennen? Zou je die bewering nader moeten specificeren door te zeggen: 'Volg mij na voor wat betreft mijn werk maar niet voor wat betreft mijn gezinsleven'? Of: 'Volg mijn professioneel advies maar niet mijn persoonlijke levensstijl'? Om respect te verdienen en het volgen waard te zijn, heb je twee kwaliteiten nodig die van wezenlijk belang zijn. De eerste is *innerlijke overtuiging*: overtuiging is een rotsvast geloof op grond waarvan je leeft en een weigering om een compromis te sluiten. Een pragmatist past zijn overtuigingen en acties aan: is het wel realistisch en haalbaar, zorgt het niet voor ophef, vindt men mij nog wel aardig en word ik nog wel geaccepteerd? Iemand met overtuiging zal dat niet doen. Vroeg op een ochtend zag men de Schotse filosoof en religieuze scepticus David Hume zich haasten op weg naar een bijeenkomst van de evangelist George Whitefield. Toen hem werd gevraagd of hij echt geloofde wat de grote evangelist predikte, antwoordde Hume: 'In geen geval! Maar hijzelf wel en ik wil wel eens een man horen die echt gelooft wat hij zegt!' Auteur Larry Phillips zei: 'Er is een merkbaar verschil tussen staal en tin - vooral wanneer het wordt beslagen. Echt oprechte overtuigingen komen simpelweg over als 'woorden van staal'. Er zit iets vastberadens in de toon. We moeten eraan worden herinnerd dat we geen overtuigingen kunnen voorwenden! Mensen zullen altijd het verschil herkennen tussen woorden van staal en het geluid van tin - hoe hard het tin ook wordt geraakt!' Mensen zijn zich bewust van het verschil tussen je kernwaarden en je intellectuele opvattingen. Als jij zelf al niet diep overtuigd bent over wat je zegt, waarom zouden zij het dan wel zijn?

Donderdag 26 juli

'Wie eerlijk leeft, heeft zijn onkreukbaarheid als gids, wie onbetrouwbaar is, gaat aan zijn oneerlijkheid ten onder' (Spr. 11:3)(NBV).

Innerlijke overtuiging en geloofwaardigheid (2).

De tweede kwaliteit die belangrijk is in je contact met anderen is *geloofwaardigheid*. Wanneer mensen je vertrouwen, zullen ze naar je luisteren. In de vroege stadia van de relatie zullen ze je het voordeel van de twijfel geven zolang je geloofsbrieven goed zijn. Maar wil je hun vertrouwen kunnen vasthouden, dan moet je blijk geven van geloofwaardigheid [betrouwbaarheid, integriteit, oprechtheid]. Er wordt wel gezegd dat de middelmatige leraar vertelt, de goede leraar uitlegt, maar de echt goede leraar het laat zien. Uiteindelijk zou ieder van ons ernaar moeten streven om de boodschap te *zijn*. In de eerste zes maanden van een relatie concentreren we ons op het communicatievermogen van een persoon om een oordeel over hem of haar te kunnen vellen. Wanneer we bijvoorbeeld een nieuwe baas hebben die goed spreekt en met een overtuigende visie komt, willen we wel met hem in zee. Wanneer het klikt met een nieuwe buur of collega, hebben we het gevoel dat we misschien een nieuwe vriend hebben. Wanneer we de persoon ontmoeten met wie we uiteindelijk trouwen, denken we dat alles altijd geweldig zal zijn. En voor de meeste mensen is de huwelijksreis ook inderdaad geweldig. Maar na de huwelijksreis komt het huwelijk! Soms is dat ook geweldig, maar soms ook niet. Wat maakt het verschil? Geloofwaardigheid! Dit is hoe het werkt in relaties: tijdens de eerste zes maanden is communicatie belangrijker dan geloofwaardigheid. Na zes maanden is het andersom. Wanneer een persoon geloofwaardig is, dan wordt de relatie hoe langer hoe beter. Maar mist iemand het, dan gaat het bergafwaarts. Geloofwaardigheid is als geld: heb je het, dan kun je je rekeningen betalen; heb je het niet, dan ga je failliet. De waarheid is: met het verstrijken van de tijd weegt de manier waarop je *lééft* veel zwaarder dan de *wóorden* die je gebruikt.

Vrijdag 27 juli

‘Blijf niet staan bij wat eertijds is gebeurd... laat het nu rusten’ (Jes. 43:18)(NBV).

Je kunt opnieuw beginnen.

Hoewel het waar is dat we allemaal falen, is hier iets dat het onthouden waard is: je kunt ook succesvol falen. Hoe? Door te leren van je mislukkingen en er sterker en wijzer uit te komen. Je toekomst aan je verleden overgeven betekent alleen maar dat je verdrinkt in wroeging en hopeloosheid. Maar als je je oefent in ‘voorwaarts falen’ heb je meer kans op succes in de toekomst. Dus erken je mislukkingen, zie jezelf als gereinigd door het bloed van Jezus, laat je teleurstelling in jezelf los, sta op en probeer het opnieuw. Op een bepaald moment in Elia’s leven werd hij zo depressief dat hij bad dat hij mocht sterven: ‘Het is genoeg geweest, Heer. Neem mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn voorouders’ (1 Kon. 19:4). Later, versterkt door Gods genade, kwam hij als herboren uit zijn depressie met een nieuwe missie in het leven (zie v. 15-16). Nadat hij Christus openlijk had verloochend, werd Petrus vergeven. Ondanks zijn zwakheid werd hij in ere hersteld en werd hij de apostel die ‘zijn broeders zou sterken’ en de nieuwtestamentische kerk zou bouwen (zie Luc. 22: 31-32). Het is niet een kwestie van hoe erg of hoe vaak je gefaald hebt - het is een kwestie van wat God van je maken kan wanneer je zijn genade accepteert, weer opstaat en hem toestaat je in staat te stellen om het beter te doen. Petrus is het bewijs dat God ons neemt wanneer we zwak zijn en door ons spreekt en handelt op manieren die alleen hem de eer brengen! (Zie 1 Kor. 1:28.) Zal God je van tijd tot tijd corrigeren? Ja, hij is een goede ouder, maar hij zal je niet afdanken. Dus het woord van vandaag voor jou is - je kunt opnieuw beginnen.

Zaterdag 28 juli

‘Onschuld en oprechtheid mogen mij bewaren...’ (Ps. 25:21)(NBV).

Streef naar integriteit.

Bobby Jones wordt beschouwd als een van de grootste golfers in de geschiedenis. Maar meer dan om al zijn overwinningen op de golfbaan is hij beroemd om wat er gebeurde in het U.S. Open van 1925. Hij raakte per ongeluk zijn bal aan en kende zichzelf één strafslag toe, ook al had niemand anders hem de bal zien raken. Maar hij kon zijn geweten geen geweld aandoen. En door zichzelf die straf toe te kennen, verloor hij de Open met die ene slag. Toen toernooileiders hem probeerden te complimenteren voor zijn integriteit, zei Jones eenvoudigweg: ‘Je kunt me net zo goed prijzen dat ik niet bij banken inbreek. Er is maar één manier om dit spel te spelen.’ Bobby Jones speelde volgens de regels. Punt. En daarbij eerde hij de integriteit van het spel. Een sportverslaggever schreef: ‘Naar de mening van veel mensen kwam Bobby Jones van alle grote atleten het dichtst in de buurt van wat wij een groot man noemen.’ Jones had het toernooi kunnen winnen, maar hij zou zijn integriteit hebben verloren. En het winnen van de U.S. Open woog niet op tegen één smetje op zijn blazoen. Dat is epische integriteit! En dat is prijzenswaardig. We leven in een cultuur die talent prijzenswaardiger vindt dan integriteit, maar we draaien de zaak om. Talent taant in de loop van de tijd. Dat geldt ook voor intellect en uiterlijk. Uiteindelijk verlies je je kracht en je (jeugdige) uiterlijk. Je kunt zelfs je verstand verliezen. Maar je integriteit hoeft je niet te verliezen. Integriteit is het enige dat in de loop van de tijd niet van waarde vermindert. Niets duurt langer om op te bouwen dan een goddelijke reputatie. En niets wordt sneller vernietigd door een enkele foute slag. Dat is de reden waarom jouw integriteit boven alles moet worden hooggehouden en beschermd.

Zondag 29 juli

'... maar wij verkondigen een gekruisigde Christus...' (1 Kor. 1:23)(NBV).

Ga terug naar het kruis.

Een dorpspastoor in de middeleeuwen vroeg zijn gemeente 's morgens om die avond terug te komen voor een speciale preek over Jezus. En dat deden ze. Tot hun verbazing brandden er geen kaarsen die het heiligdom verlichtten. Ze zochten zich een weg naar hun bank en gingen zitten. De priester was nergens te bekennen. Toen hoorden ze hem door de kerk naar voren lopen. Toen hij het kruis bereikte dat aan de muur hing, stak hij een kaars aan. En zonder een woord te zeggen verlichtte hij de doorboorde voeten van Christus, vervolgens zijn zijde, toen de ene hand en daarna de andere. Hij hief de kaars op en wierp licht op het met bloed besmeurde gezicht en de doornenkroon. Toen doofde hij met een puf de kaars en zond de gemeente heen. Er hoefde niets meer te worden gezegd. Neem de woorden 'Christus gekruisigd' en voeg er de woorden 'voor mij' aan toe, en je zult begrijpen wat God deed toen hij zijn zondeloze Zoon aan dat kruis hing. Als jij de enige persoon was geweest die ooit had geleefd, zou Christus voor jou zijn gestorven. Met zijn armen wijd uitgestrekt, zei hij: 'Dit is hoeveel ik van je houd.' Wanneer je in de verleiding komt om te zondigen, wanneer je geteisterd wordt door schuldgevoelens over je zonden, wanneer Satan fluistert dat er geen hoop is voor jou, wanneer trots je wil laten kijken naar je eigen deugzaamheid en moraliteit, moet je teruggaan naar het kruis. Je kunt daar niet te vaak naar toe. Lieddichter Isaac Watts zegt het zo: 'Behoorde het hele rijk der natuur mij toe dan zou dat offer nooit volstaan; een liefde zo goddelijk en groots, vereist mijn ziel, mijn leven, mijn totaal bestaan.'